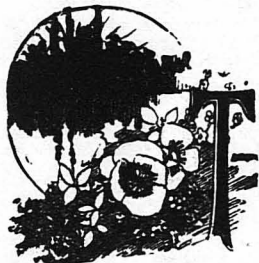

Η ΜΑΤΑ ΧΑΡΙ ΤΟΥ ΜΑΡΟΚΟΥ

Η ΖΩΗ ΚΑΙ Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΗΣ ΜΑΥΡΗΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΥ ΣΑΛΑ

[Άρθρο του γνωστού δημοσιογράφου και περιηγητή κ. ΞΑΝ ΦΕΓΚΑ.]

Η δραματική αυτή ιστορία, η οποία είναι άληθη ή ό- όλες τις λεπτομέρειές της, μου την άφηγήθηκε ένας Μαροκινός, Άχμέτ Ζουανί ονομαζόμενος, ένω είναι αλλεπάλληλα μικροσκοπικά, σαν δαχτυλίδες, φρεσινάνα καφέ, στο ιδιαίτερο γόρεμα ένω χαφενίον στο Μαράκκζ, στην καρδιά του Μαρόκου.

Όταν έφτασα, πριν από τρεις μήνες, στο Μαρόκο, με μια δημοσιογραφική άποστολή, το πρώτο πρόσωπο που γνώρισα ήταν ο Άχμέτ Ζουανί. Δέν είναι ένω άριστός, να ξέρω για ποιο λόγο κατούθουσα να ζωαχτήσω, είνδης έξ άρχης, την έμπιστοσύνη του. Το γεγονός είναι ότι με πήρε από καλό μάτι και ότι δέν άρχισε να μου άποκαλύψει ότι ήταν πρόσωπο του σείχη Μοχρανί, του τρομερού άρχηγού των Σενουσιστών, ο οποίος προάλασε την τελευταία επανάσταση των Μαροκινών του Φέζ. Ομοίολογ ότι η λεπτομέρεια αυτή δέν με ξάφνιασε τόσο. Άπειροχρητή όμως κατάληξη μου προσέφερε κάτι άλλο, που μου άγεκονούσε ο Άχμέτ Ζουανί, ότι δηλαδή στην έσπερεια του Μοχρανί βρισκότουσαν και δυο...πρώην πρόσωποι της «Ιντέλλιτζενς Σέβις», τους άποίους ο άρχηγός κατούθουσε να πάρη στην έσπερεια του με άπειροχη χρηματική άμοιβή!

Και ένα άπογευμα, ένω καθόμιασε σ' ένα χαφενίον του Μαράκκζ, άπως σάς είπα και παραπάνω, ο Άχμέτ Ζουανί μου έξιστόρησε, με συζητημένη συνείδηση, τη δραματική περιπέτεια της χορεύτριας Σάλα, της πρώτης Μαροκινής κατασκοπού, που μπήκεσε νάβηθ ή έσπερεια με τους Άγγλους και Γάλλους στρατιωτικούς και να τους κλέβη πολιτικά στρατιωτικά μυστικά.

—Η Σάλα γεννήθηκε σε μια λαϊκή σκευαρία του Μαρόκου, από πατέρα ιθαγενή και από μητέρα Μαριτανική, με Ισπανικό αίμα στις φλέβες της — άρχισε να μου διηγείται ο Άχμέτ Ζουανί. Σε ηλικία δέκα χρόνων είχε έστρελλάνει όλα τα παλληάρια της γειτονιάς της. Κι όταν έγινε είκοσι έτών, είχε βγάλει πια τη φήμη της καλύτερης χορεύτριας του Άλγερίου. Την είδα πολλές φορές τότε να χορεύει σε διάφορα ξένα μπαρ και πρόει να διολογορησε ότι ποτέ άλλοτε δέν μου δούθηκε ή ευκαιρία να θαυμάσω τέτοιο φαινόμο γενναίου σώμα... Μά ή Σάλα μπορούσε να έστρελλάνει έναν άνδρωτο και μονάχα με τ' ά μάτια της, τα μεγάλα κατώμαρα μάτια της...

«Η Σάλα ήταν πάνω από είκοσι τριών χρόνων, όταν ένας Άγγλος διοικητικός υπάλληλος της πρόεινε να την πάρη κοντά του. Η χορεύτρια δέχτηκε με μεγάλη προθυμία αυτή την πρόταση. Είχε βραδέη πια ν' άκούη κάθε βράδι τα χορευτικά παρέρματα των αναπαρωτών της και να τους βλέπει να μαζαφώνονται για το γατήρι της μπρός στο παλαιοσέκινο, τον γόρεμα... Η άληθεια τώρα είναι ότι στην άοχη κατούθουσα με τον πλοίοιο φίλο της... Μά μέρα την είδα με τα μάτια μου να περνά από μπροστά μου μέσα σ' ένα ολοκαίνουργιο αυτοκίνητο... Μου χαμογέλασε και μου πέταξε ένα από τα πολλά δαχτυλίδια, που της είχε χαρίσει ο Άγγλος...

«Υστερ από τρεις μήνες, ο Άγγλος υπάλληλος βρέθηκε ένα πρωί διοκορνημένος, σ' έναν άποξενητο δρόμο. Κανείς δέν άπορεσε να μάθη ποιος και γιατί τον σκότωσε... Την έκομνη όμως ή Σάλα, η οποία δέν έδειξε υπερβολική λεπτή για το θάνατο του φίλου της, παρενοστάτησε στα κέντρα στο πλοίο ενός Γάλλου άξιωματικού, ένω άνοστάτησε παλληαριού, είκοσι τριών χρόνων, που υπηρετούσε στο Γαλλικό Έπιτελείο.

«Ο άξιωματικός αυτός έχρατέστησε την Σάλα σ' ένα μικρό σπίτι, στο όποιο έινε καθέ βράδι δεξιώσεις και χορούς. Όλοι οι έξω άξιωματικοί, που βρισκότουσαν τότε στο Άλγεριο, πήγαιναν στις συγκεντρώσεις αυτές, όχι τόσο για να δουν τον οικοδεσπότη, όσο για ν' άποθαμιάσουν τους χορούς της φίλης του...

«Ένα πρωί έκανα τη σκέψη ότι ή Σάλα θα μπορούσε να φανη χρησιμοποιη στον άρχηγό μου, τον Μοχρανί. Συνεννοήθηκα μαζί του, λοιπόν, και την άληη μέρα το άπογευμα άδηγόνησα τη χορεύτρια, με το νεράλι σεσταίενο, για να μη την άναγνωρήση κανείς, στην

καλύβα, στην όποια ήταν χωμμένος ο Μοχρανί. Η Σάλα έμεινε μια ώρα μόνη με τον άρχηγό... Και ύστερα έφυγε, χαμογέλοντας παραένα...

—Καία πάνε τα πράγματα! μου είπε ο Μοχρανί, μετά την άποχορηση της χορεύτριας. Η Σάλα μου φανερώσε ένα μεγάλο μυστικό... Ο Άγγλος υπάλληλος, ο πλοίος της φίλης, διοκορνηθηκε από τον Γάλλο άξιωματικό, μαζί με τον όποιο μένει τώρα... Ο νεαρός αυτός την άγατούσε από καρού, και όταν είδε πως ο Άγγλος δέν έδειχνε κανιά διάθεση να έχρατάσειν τη Σάλα, άποφάσισε να έξαφανίση μια ώρα άσχητερα από τη μέση του ένεργητικό αντίχρητο του... Η χορεύτρια δέν είπα σε κανένα τίποτε, σχετικά με το έγκλημα, γιατί ο Γάλλος της ήταν περισσότερο συμπαιθμένος από τον Άγγλο... Οστόσο, δέν άποτασε να φανερώσει δέν μέσα όλη την άληθεια. Είναι καλή κατοφύτωση ή Σάλα... Μισή θανάτωση μου γκαούθουσε, άδωροχο αν είναι έποχορησμένη να φέρεια ένεργητικό μαζί τους... Όταν της είπα ότι πρέπει να έμεταλλεψή το μυστικό του Γάλλου άξιωματικού, μου άποκαλύθηκε ότι είναι πρόθυμη να κάνει τ' όποιο και να με βοηθήσει στο έργο μου... Την έβαλα λοιπόν ν' άπειρη το φίλο της ότι αν δέν της άδουση τα σχέδια του Γάλλου Έπιτελείου για τη στρατιωτική άμυνα του Μαρόκου κατά των άναγώντων, θα φανερώσει σ' όλο τον κόσμο ότι αυτός σκότωσε τον Άγγλο υπάλληλο... Είναι βέβαια ότι ο Γάλλος θα τρομοκρατηθή και θα έτοιμήνη άμύνης...

—Και αν ο άξιωματικός σκοτώθη και τη Σάλα για να την έσφορτώθη; ρώτησε τον Μοχρανί, με φανερή άγωνία για την τύχη της χορεύτριας.

«Ο άρχηγός χαμογέλασε και φηδούσε: «Η Σάλα δέν είναι από τις γυναίκες που άποφύσε εύκολα να τις βλάψης...»

«Πέρασαν τέσσερις μέρες από τότε, συνέχισε ο Άχμέτ Ζουανί, έσοκορνημένος τη ζωή της Σάλα. Ένα πρωί μάθαμε ότι ο φίλος της χορεύτριας άποκατόνησε. Το ίδιο άπογευμα ή Σάλα συναντήθηκε με τον Μοχρανί και του άνεκονούσε ότι ο Γάλλος άξιωματικός άποκατόνησε, γιατί δέν ήθελε, ύστερα από το ένα έγκλημα που έκανε, να διαπράξη και δεύτερο, προδίδοντας την πατρίδα του. Και άφού ή Σάλα ήταν άποφασισμένη να δέν μαρτυρήσει, πρώτμην να σκοτώθη, για να μην άντιφάση τη διακοσούν.

—Τόν άτιμο!... πρόσθεσε ή Σάλα. Δέν μπήκεσα να τον πάρω τα σέβδια. Δέν άπελιπώμα όμως! Θα πάσω γνωρίζω με άλλους Γάλλους άξιωματικούς... Τώρα που έκανα την άοχη, έμαθα καλά τη δουλειά μου...

«Μια γυναίκα όπως ή Σάλα, ή διαβολεμένη Σάλα, δέν δυσκολεύεται να βρή φίλους...

«Υστερ από τρεις έβδομάδες, ή χορεύτρια βρισκότανε στην άγκυρά ενός Άγγλου άρχηγού έμπροσθή άποστολής, στην πρωτακτιομένη όμοσ, ο έπαροσος αυτός ήταν ένας πρόσωπο της «Ιντέλλιτζενς Σέβις», ο όποιος ήρθε στο Μαρόκο με την έντολή να μάθη τις ένεργειες του Τούστμης Λινκού, του πρώτμην άντιπλοίου του ανακτιοτάτου άδωρε...

«Ο Άγγλος κατασκοπος νόμισε πως θα άποφύσε να χρησιμοποιήση την Σάλα για να μάθη εύκολότερα έξωπο που ήθελε. Η χορεύτρια έπαψε με τούτη τέχνη το όλο της κοτή, ώστε και αυτός άζώμα ο πονηρός Άγγλος έπεσε στην παγίδα... Και σε λίγο καιρό ή Σάλα έφευγε στον Μοχρανί ένα όλοκληρο φάκελο με έγγραφα του κατασκοπου... Ο άρχηγός θεώρησε περσιτόν να μου πη ότι έλεγαν αυτά τα έγγραφα. Άπο τη χαρά του όμως κατάλαβα πως θα περιέχανε σπουδαίες πληροφορίες...

«Σίγα-σίγα ή Σάλα όμοιος να γίνεται γνωστή σ' όλους τους ιθαγενείς του Μαρόκου όχι μονάχα ως χορεύτρια, αλλά και ως κατασκοπος. Κανείς βέβαια δέν άνεκονούσε τη λεπτομέρεια αυτή στους έξωρους, γιατί όλοι οι Μαροκίνοι μισούν θανάτωση τους λευκούς και δέν άβήρουν να πάρη μνη κανιά έσκαρία, που θα τους επέτρεπε να τους βλάψουν...

«Ένα πρωί ο Μοχρανί, ο όποιος έξακορνωθόσε να μένη χωμμένος στο Άλγεριο, ένωκαύαλε κοντά του τη Σάλα και της άνέθεσε μια άποστολή έξωρετική δύκολη.

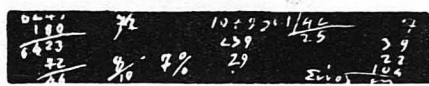
«Η ιστορία αυτή έγινε στο 1929.

—Ετοιμάζω τώρα μια γενική έπίθεση κατά της Γαλλικής φροσύνης του Φέζ, είπα ο άρχηγός στη Σάλα. Πρέπει όμως να έξ-

Ο τρομερός σείχη Μοχρανί (Φωτογραφία Γαλλικής έφημερίδος)

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΠΙΝΑΚΙΔΕΣ

— Ο ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΞΙΟΥΧΩΝ ΚΑΙ ΑΙ ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ.

Ο αριθμός των τακτικῶν συνταξιούχων τοῦ Κράτους καθὼς καὶ ἡ σχετικὴ δαπάνη τοῦ Δημοσίου ἔχει ὡς ἑξῆς:

	Ἀρ. συντ. Ποσόν συντάξ.
1) Ἀπόστρατοι στρατιωτικοὶ	8274 δρ. 151.000.000
2) Ἀξιωματικοὶ παθόντες ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ οἰκογενεῖαι τῶν ἐν πολέμῳ φονευθέντων	9185 » 81.000.000
3) Ναυτικοὶ συντάξεις	2712 » 37.300.000
4) Πολιτικαὶ συντάξεις	11453 » 183.500.000
5) Κρήτης, Σάμου καὶ Ἀνακτ. ὁπλαλήλων	61 » 650.000

Τὸ ὅλον: 31685 δρ. 453.450.000

Ὁ μέσος ὀρος δηλαδὴ ἑκάστη συντάξις ἀνέχεται εἰς δραχμὰς 1110 ἡμερησίως διὰ καθεστὸς συνταξιούχων, ὃ ὁποῖος ὑποτίθεται, ὅτι προσέφερε τὰς ὑπηρεσίας του εἰς τὸ Κράτος ἕσο μπερσοῦ καὶ καμιά φορά καὶ τῆ ζωῆ του. Τὸ ποσὸν τοῦτο εἶνε ἀνεπαρκές καὶ γι' αὐτὸ ἔχουμε καὶ «ζήτημα συντάξεων», τὸ ὁποῖον θὰ λυθῆ μόνον ὅταν τὸ Δημοσίον πληρώσῃ λογικὰς συντάξεις εἰς ἐκείνους πού πραγματικά τὸ ὑπέρησαν.

Ἐκτός ὅμως ἀπὸ αὐτῶν ἀπαγορεύονται καὶ ἄλλες συντάξεις τῶν θυμάτων πολέμου ὁπλιτῶν, ἢ ὁποῖες ἀνεβάζουν πολὺ καὶ τὸν αριθμὸν τῶν συνταξιούχων καὶ τὴν σχετικὴν δαπάνην.

— Η ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΝΕΑ ΕΔΑΦΗ.

Μετά τὴν ἀπαλλοτριώσει τῶν μεγάλων τσιφλικίων καὶ κατὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἀγροτικῶν οἰκογενειῶν δὲν κατεβλήθη ἡ ἀρμόζουσα προσοχὴ γιὰ νὰ πάρουν τὸ χωράφι ἄνθρωποι με πραγματικὴν συνείδησιν ἀγρότου, πού θο εἶχαν τὴν ἱκανότητα καὶ τὴ θέλησιν νὰ ἐκτιμήσουν τὸ μεγάλο ἀνάθεθ πού τοὺς ἔδινε τὸ Κράτος, κἀνοντὰς τοὺς δηλαδὴ ἰδιοκτῆτας στὰ ἴδια χωράφια πού πριν δούλευαν σὰν ἀπλοὶ ἐργάτες. Γι' αὐτὸ καὶ ἡ μεγάλη αὐτὴ ἀγροτικὴ καὶ κοινωνικὴ «μεταρρυθμισίς» δὲν ἔδωκε τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα πού ὅλοι περιμέναν, ἢ δὲ παραγωγὰ δὲν ἐκαλυπτόμενοι ἀπὸ ἀποφύας ποσότητος. Ἵσως τὸ μᾶθημα

πὺ πόσα κανόνια καὶ τομζέκια διαθέτουν σήμερα οἱ Γάλλοι. Τίς πληροφορίες αὐτὲς ποηάζω ἕνας μισοστὸ νὰ μᾶς τίς δώσῃ. Ὁ λογαγός Ντὲς Ἄνζ, ἰδιοκτητὴς τοῦ ὄχημῴ φρονισμοῦ τῶν Φέ... Ἐξέρει τότε πὺ εἶνε τὸ καθῆρον σου...

» Ἡ χοροεὶτα κίνηση ζωαφωατὰ τὸ κεφάλι τῆς κ' ἔφυγε.

» Τὴν ἐπομὴν ἀναχωροῦσε γιὰ τὸ Φέ.

» Πέρασαν μᾶ, δυὸ, τρεῖς ἐβδομάδες, χωρὶς νὰ λάβουμε εἰδήσεις ἀπὸ τὴ Σάλα. Ὁ Μοζρανὶ, παρ' ὅτι τὴν φρεγματία του, ἄρχισε ν' ἀνησιχθῆ. Περίμενε ἀνεπίμονα ἀπὸ τὴ Σάλα τίς πληροφορίες πὺ τῆς ζήτησης, γιατί χωρὶς αὐτὲς δὲν θὰ μπορούσε ν' ἀποφασίσῃ τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ Φέ...

» Τέλος, ἡ χοροεὶτα γύρισε σὸ Ἀλγέριον. Παρομοιάστηκε αἰφύσῃ σὸν ἄσχημῴ καὶ με φωνὴ θλιμμένη, καὶ σταθερὴ καὶ ἀτάραχη, τὸ ἀνεκόνισσε ὅτι δὲν ἔξετέλεσε τὴν ἐντολὴν πὺ τῆς εἶχε δώσει, γιατί... ἀγάπησε τοελλὰ καὶ παραῶρα τὸν λογαγὸ Ντὲς Ἄνζ καὶ δὲν βῆ σταθερὴ ἢ καρδιά τῆς νὰ τοῦ ζανὴ κατὰ, κλεβόντας τὸν ἀπόρημα ἔγγραφα...

» Αὐτὴ εἶνε ἡ ἀλήθεια! Ἀρροθεῖς ἢ Σάλα. Μπορεῖς τότε νὰ ποὺ ἐπιβάλλῃ τὴν τιμωρία πὺ θέλεις...

» Ὁ Μοζρανὶ ἔμεινε σολογισμένος...

» Ὑατερα, ψήφισες :

» —Κοῖμα ! Ἐσὺ θὰ μπορούσες νὰ ζανῆς πολλα πράγματα... Μα δὲν τὸ θέλῃσες...

» Τράβηξε τὸ μισαίρι του ἀπὸ τὴ ζώνη του καὶ τὸ κάρφωσε στὴν καρδιά τῆς χοροεὶτας... Ἡ Σάλα ἔπεσε κάτω, χωρὶς νὰ βγάλῃ λέξι ἀπὸ τὸ στόμα τῆς... Ὁ Μοζρανὶ ἔφερε νὰ γανὰ καλὰ...

» Ἐγὼ μετέφερα τὴ νύχτα τὸ πτώμα τῆς Σάλα, μέσα σ' ἕνα τσοβάλι, καὶ τὸ ἔθαψα σὲ μᾶ ἔρημῃ γωνιά, ἔξω ἀπὸ τὸ Ἀλγέριον...

Καὶ ὁ Ἀχιεὲ Ζουανὶ, ἀπὸς τελεσίωσιν τῆς ἀφῆρησὶς τῆς ζωῆς τῆς Σάλα, ἔμεινε οὐκιστῶν, καὶ βῆ στερὰ ἀρροθεῖς, ζωνώντας μελαγχολικὰ τὸ κεφάλι του :

—Κοῖμα !... ΖΑΝ ΦΕΓΚΑ

τοῦτο θὰ ἔπρεπε νὰ διδάξῃ τὸ Κράτος, καὶ τὸ ἔπετυχε ἐν μέρει, ὁδὶ σύμφωνα μετ' ὁ Διάταγμα πὺ κανονίζει τὴν ὁδὸν τῆς διανομῆς τῶν νέων γεωργικῶν ἐδαφῶν πὺ ἀνεκῶσαν ἀπὸ τὰς γενομένης ἀποξήρανσεις τῶν μεγάλων ἐλαῶν τοῦ Ἀλξιοῦ καὶ Στρυμόνος, ἐκείνοι πὺ παίρνουν τὰ χωράφια ἀναλαμβάνουσι καὶ ὑποχρεώσονται νὰ σπεύρουν τακτικά καὶ νὰ πληρώνουν τοὺς τόκους τουλάχιστον πὺ πληρώνει τὸ Κράτος στὸς ἐξένους δανειστὰς γιὰ τὰ μεγάλα ἐξόδα τῆς ἀποξήρανσεως. Τὸ χωράφι, πὺ παίρνει κάθε γεωργός, ἂν μὲν εἶνε ποτιστικὸ, εἶνε 40 στρεμμάτων, ἂν δὲ εἶνε ἐξοικὸ, εἶνε 50 στρεμμάτων, μονότοπο. Πρέπει, ὠστόσο, νὰ προτιμῶνται ἐκείνοι πὺ ἐφοίτησαν σὲ Γεωργικὰς σχολὰς καὶ ἐξέρουν νὰ καλλιεργῶσιν καλύτερα. Αἱ ἐκτάσεις πὺ θὰ μοιρασθῶσιν ἦδη ἀφῆρονται εἰς 2.000.000 στρέμματα, ἀγαθῆρα μὰς θὰ διανεμηθῶσιν καὶ ἄλλες. Γιὰ πρώτη δὲ φορὰ ὀρίζονται ποινὰ γιὰ κείνους πὺ δὲν καλλιεργῶσιν τὰ χωράφια αὐτὰ τακτικά καὶ συστηματικά. Ἀπὸ τὰς ἐγκαταστάσεις αὐτὰς εἰς τὰς νέας γαῖας περιμένοσιν ἢ ἀποκτῶσονται πλήρη ἐπαροὴ εἰς γεωργικὰ καὶ κτηνοτροφικὰ προϊόντα. Καταβάλλονται λοιπὸν κανεῖς τί σοβαροῦτες δέον ν' ὑποβιβῶνται εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ.

— ΤΟ ΕΞΑΓΩΓΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΚΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΕΞΑΓΩΓΕΙΣ.

Ἐκεῖνο πὺ παρατηρεῖται στὸ πλείστον «Ἑλληνας ἐξαγωγῆς ἐμπορευμάτων σὸ ἐξωτερικὸ, εἶνε ὅτι προηγουμένως δὲν ἐξετάσθη ὅτε τί τελευταιοῦσας δασμοὺς θὰ πληρώσουν τὰ ἐμπορεύματα πὺ ἐξαγῶν στὰ ξένα κράτη, ὅτε τῶς τὰ θέλων συσκευασμένα οἱ ἐξοικὸ καταναλωταὶ, ὅτε ξεκαθαρίζουν τίς ποιότητες. Γι' αὐτὸ, ὅταν ὀφίστανται ζημίας συνετεῖα τῆς ἀγορῆς τῶν αὐτῆς ἀπογοητεύονται καὶ δυσφημοῦν καὶ τὰ προϊόντα μας. Τοῦτο ἔδοκε ἀσχημῴ, ὅστε τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον τῶν σπουδαιότερων εἰδῶν μὰς νὰ ἀναλάβουν κεντρικὸν ὄργανισμὸν, οἱ ὁποῖοι ἐξέρουν καὶ μποροῦν νὰ παρακολουθῶσιν τὰ ζήτηματα. Ἀσφορητικά τὸ ἐξαγωγικὸν μὰς ἐμπόριον θὰ παραβῆ, θὰ καταστραφῇ ἐντελῶς.

— Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΣ ΜΑΣ ΣΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑ.

Τὸ θαυμασίον αὐτὸ προϊόν μὰς, ἐφαίλλον τὸ ὁποῖον, παρ' ὅλας τὰς προσπάθειας καὶ τὰ ἐξόδα πὺ γίνονται ἀλλοῦ, δὲν παρουσιάζει μέχρι τῆς στιγμῆς, συναντὰ ἦδη δυσκολίας στὴν τοποθέτησίν του. Ἡ δυσκολία αὐτὴ δὲν προέρχεται διότι ἐπαυρῶν οἱ καταναλωταὶ νὰ τὸ ἀπομὸν ἀνάλογα μετ' τὴν ἀξία τῆς ἐξοικετικῆς του ποιότητος, ἀλλὰ γιὰτὶ μεγάλα συμφέροντα πολιτικά καὶ οἰκονομικά τὸ ἀπειλοῦν. Ἀπὸ τὴν ἔτησιὰ παραγωγῆ τῆς σταφίδος μὰς, πὺ ἀνῆλθε τὸ 1932 εἰς 131.000 τόνους, τὸ δὲ 1933 εἰς 110.000 τόνους, τὸ ἐνα τρίτον, δηλαδὴ 40-50.000 τόνους, ἐξάγεται κάθε χρόνο στὴν Ἀγγλία, ἢ ὁποῖα εἶνε ὁ καλύτερος καὶ πὺ παλιὸς πελάτης μὰς. Ἄφ' ὅτου ὅμως ἐκαλλιέργησε σταφίδα καὶ ἡ Αὐστραλία, πὺ εἶνε Ἀγγλικὴ ἀποικία, ἀρχισε σφοδρὸς συναγωνισμὸς καὶ οἱ Αὐστραλιανοὶ δὲν ἔπαυσαν νὰ μετέρχονται κάθε μέσον γιὰ νὰ ἐκποτίσουν τὴν Ἑλληνικὴν σταφίδα ἀπὸ τὴν Ἀγγλικὴν ἀγορὰ καὶ νὰ πωλήσων τὴ δική τους. Ἐως σήμερα ἐντούτοις δὲν κατάρθωσαν νὰ τὸ ἐπιτύχουν, διὰ μόνον τὸν λόγον, ὅτι ἡ ποιότης ἡ δικὴ τους εἶνε πὺ κατ' ὅσον ἀπὸ τὴ δική μὰς. Κατάρθωσαν ὅμως ἕνα ἄλλο: νὰ ἐπιβάλλῃ δηλαδὴ τὸ Ἀγγλικὸν Κράτος μεγάλους τελευταιοκούς δασμοὺς στὶς ξένες σταφίδες. Καὶ μέχρι σήμερα μὲν τὸ Ἀγγλικὸν Κράτος, κἀνοντὰς ἐξῆρσει γιὰ τὴν Ἑλληνικὴν σταφίδα, τὴν ὁποῖα ἔχει συνηθισεῖ καὶ ἀγαπᾷ ὁ Ἀγγλικὸς λαὸς, δὲν τῆς ἐπέβαλε ἀκόμη βαρεῖς δασμοὺς. Οἱ Αὐστραλιανοὶ ὁμως δια τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Συμβουλίου καταβάλλουν, κάθε μῆρα, καὶ νέες προσπάθειες γιὰ νὰ ἀποκλείσουν τὸν ἐπικίνδυνον ἀντιπαλὸν τοὺς, τὴν Ἑλληνικὴν σταφίδα, μετ' τὴν ἐξαιρετικὴν τῆς ποιότητα. Τὰ μέσα πὺ διαθέτουν σχετικῶς σὸ Ἀγγλικὸν Κράτος εἶνε μεγάλα. Ὁ μόνος σύμμαχος τῆς Ἑλληνικῆς σταφίδος εἶνε μὲν ἡ ποιότης τῆς, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἀνοίξῃ τὸ μάτια του καὶ τὸ Κράτος, πριν γίνῃ τὸ κακὸ καὶ πριν ἐπιβλήθῃ ἀπαγορευτικὸς δασμὸς.

ΤΟ «ΜΠΟΥΚΕΤΟ»
 ἔχει τὴν πρώτη κυκλοφορίαν ἐξ ἑλλων τῶν Ἀθηναίων περσοδικῶν, ἔδεδεμαξιοῦν κλπ.